

Sygn. akt I C 314/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Izabela Kosińska - Szota

Protokolant: p.o. prot. sąd. Joanna Wiejkut

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2018 roku w Kłodzku

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w K.

przeciwko P. P.

o zapłatę 963,88 zł

I. zasądza od pozwanego P. P. na rzecz strony powodowej (...) sp. z o.o. w K. kwotę 883,28 zł (osiemset osiemdziesiąt trzy zł 28/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 2 marca 2018 r.;

II. oddala dalej idące powództwo;

III. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 393,76 zł tytułem kosztów procesu;

IV. przyznaje adw. D. H. kwotę 221,40 zł tytułem wynagrodzenia kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego i nakazuje jej wypłacenie w kwocie 111 zł z zaliczki wpisanej pod poz. 500029919312, zaś w kwocie 110,40 zł (sto dziesięć zł 40/100) tymczasowo z wydatków Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku;

V. nakazuje pozwanemu uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kłodzku kwotę 110,40 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Spółka z o.o. z siedzibą w K. wniosła o zasądzenie od pozwanego P. P. kwoty 963,88 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu strona powodowa wskazała, że zawarła z pozwanym umowę o nr (...) (...), której przedmiotem była sprzedaż pozwanemu energii elektrycznej, a pozwany zobowiązał się uiszczać na rzecz powoda kwoty wyliczone zgodnie z systemem płatności przyjętym przez strony w umowie. Strona powodowa podała, że następnie wystawiła dokumenty księgowe, lecz pozwany nie dokonał zapłaty należnych powodowi kwoty wyznaczonych terminach, a łączna wartość zadłużenia z tytułu dokumentów wraz odsetkami obliczonymi na dzień wniesienia powództwa wynosi 963,88 zł, na co składają się: kwota 883,28 zł tytułem sumy kapitałów dokumentów księgowych i kwota 80,60 zł tytułem sumy skapitalizowanych odsetek.

Kurator dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, że zachodzą wątpliwości co do osoby, która podpisała umowę o dostawę energii, umowę użyczenia oraz protokół zdawczo-odbiorczy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 lutego 2016 r. A. G. użyczyła pozwanemu P. P. lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w K. na okres do dnia 2 lutego 2018 roku. A. G. i pozwany na druku firmowym strony powodowej spisały protokół zdawczo-odbiorczy. Tego samego dnia pozwany P. P. i strona powodowa T. sprzedaż Sp. z o.o. zawarli umowę, której przedmiotem była sprzedaż pozwanemu energii elektrycznej i zapewnienie świadczenia usług dystrybucji tej energii do punktu poboru energii położonego przy ul. (...) w K.. Strony przyjęły okres rozliczeniowy na 2 miesiące. W dniu 4 lutego 2016 roku podłączono pozwanego jako odbiorcę do sieci, założono plomby na układzie pomiarowo - rozliczeniowym.

dowód: umowa kompleksowa dotycząca energii elektrycznej – k.9 – 10

protokół zdawczo-odbiorczy – k.11 – 13

zlecenie obsługi technicznej – k.15

umowa użyczenia lokalu – k.14

W dniu 3 marca 2016 r. strona powodowa wystawiła pozwanemu fakturę VAT na kwotę 189,79 zł z terminem płatności przypadające na 23 marca 2016 roku. W dniu 12 maja 2016 roku strona powodowa wystawiła za kolejny okres rozliczeniowy fakturę VAT na kwotę 424,08 zł i oznaczyła termin płatności na 1 czerwca 2016 roku. Za kolejny okres rozliczeniowy w dniu 5 lipca 2016 roku została wystawiona faktura VAT na kwotę 119,25 zł z terminem płatności określonym na 25 lipca 2016 roku. W dniu 2 września 2016 roku strona powodowa wystawiła fakturę VAT z należnością do zapłaty w kwocie 106,42 zł oznaczając termin płatności na dzień 22 września 2016 roku. Ostatnia faktura VAT wystawiona została na nazwisko pozwanego w dniu 13 września 2016 roku i opiewała na kwotę 25,26 zł, a termin płatności oznaczono na 3 października 2016 roku. Strona powodowa skierowała do pozwanego ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 864,80 zł w nieprzekraczalnym terminie do 1 listopada 2016 roku. Następnie 7 listopada 2016 roku strona powodowa wystawiła notę odsetkową za opóźnienie w zapłacie wskazanych wyżej faktur i wyliczyła wartość odsetek na łączną kwotę 18,48 zł płatnych do dnia 25 listopada 2016 roku. Kolejne ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty na kwotę 883,28 zł strona powodowa przesłała w piśmie z 3 stycznia 2017 roku, jednak wezwanie to nie zostało podjęte przez pozwanego.

dowód: faktury VAT z dn. 3.03.2016 r., 12.05.2016 r., 5.07.2016 r., 2.09.2016 r., 13.09.2016 r. - k.16 - 25

nota odsetkowej z dn. 7.11.2016 r. - k.26

ostateczne przedsądowe wezwania do zapłaty z kserokopią kopert - k.27 - 29, 30 - 32

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

Sąd oparł rozstrzygnięcie na dokumentach dołączonych przez stronę powodową do pozwu w postaci umowy dotyczącej energii elektrycznej, protokołu zdawczo - odbiorczego, umowy użyczenia oraz faktur VAT i noty odsetkowej. Dokumenty te nie budziły wątpliwości co do prawdziwości i autentyczności i razem stanowiły spójną i logiczną całość.

Wbrew twierdzeniom kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego nie budzi wątpliwości, że umowę kompleksową dotyczącą energii elektrycznej, jak również protokół zdawczo-odbiorczy i umowę użyczenia podpisał pozwany P. P.. Wskazać należy, że umowa użyczenia została zawarta między pozwanym, a A. G., na mocy, której A. G. użyczyła pozwanemu lokal mieszkalny przy ul. (...) w K., a pozwany zobowiązał się do wszelkich płatności za lokal. Pod

umową użyczenia widnieją dwa podpisy należące do stron umowy. Ponadto w protokole zdawczo-odbiorczym z dnia 3 lutego 2016 roku podpisanym przez A. G. jako zdającego klienta i P. P. jako odbierającego zostały złożone podpisy przez te osoby, a protokół zdawczo-odbiorczy został sporządzony na druku strony powodowej. W związku z tym sąd oddalił wnioski dowodowe zeznań świadka A. G., wszak opieranie rozstrzygnięcia tylko i wyłącznie na wątpliwościach kuratora nieznanego z miejsca pobytu pozwanego nie może stanowić skutecznego zarzutu, tym bardziej, że z dowodów tych jednoznacznie wynika sekwencja podjętych czynności: A. G. użyczyła i przekazała pozwanemu lokal, do którego miała być następnie dostarczana przez stronę powodową energia elektryczna, strony umowy użyczenia dokonały odczytu licznika na dzień przekazania lokalu, a następnie 4 lutego 2016 roku strona powodowa podłączyła pozwanego jako odbiorcę do sieci i dokonała plombowania układu pomiarowo - rozliczeniowego. Strona powodowa udowodniła, że w okresie od 3 lutego 2016 roku do 13 września 2016 roku dostarczyła do lokalu użyczonego pozwanemu energii elektrycznej w ilości, która skutkowałą wystawieniem faktur VAT za poszczególne okresy rozliczeniowe w kwotach odpowiednio: 189,79 zł, 424,08 zł, 119,25 zł, 106,42 zł i 25,26 zł, a nadto iż skapitalizowane odsetki od początku terminów płatności należności wynikających z faktur do dnia 30 września 2016 roku. Z tego względu sąd zasądził od pozwanego na rzecz strony powodowej na podstawie art.535 § 1 k.c. w zw. z art.555 k.c., art.353§ 1 k.c. i art.354 § 1 k.c. kwotę 883,28 zł.

Sąd oddalił jednak powództwo co do kwoty 80,60 zł tytułem sumy skapitalizowanych odsetek, bowiem strona powodowa nie wykazała, na jakiej podstawie te należności wyliczyła oraz wskazała tylko, że kwota 80,60 zł stanowi sumę skapitalizowanych odsetek nie określając, czy chodzi o odsetki ustawowe, czy też o odsetki ustawowe za opóźnienie. Zwrócić należy uwagę, że zgodnie z § 2 umowy kompleksowej dotyczące energii elektrycznej klient, a więc pozwany, zobowiązał się do zapłaty należnego sprzedawcy, czyli stronie powodowej, wynagrodzenia na zasadach określonych w ogólnych warunkach umowy kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej (OWU). Szczegółowe prawa i obowiązki stron umowy określone zostały więc sprecyzowane w OWU, a także w taryfie lub cenniku lub cenniku usług sprzedażowych i w taryfie (...), które stanowiły integralną część umowy. Sposób prowadzenia rozliczeń, standardy jakościowe obsługi klientów, warunki zapewnienia niezawodności i ciągłości dostaw, parametry jakościowe energii oraz zasady ustalania bonifikaty za ich niedotrzymanie zostały określone w OWU.

W związku z tym rzeczą strony powodowej zgodnie z wymaganiami art. 6 k.c. i art.232 zd. 1 k.p.c. było dołączenie do umowy kompleksowej dotyczącej energii elektrycznej ogólnych warunków umowy, z których wynikałyby szczegółowe obowiązki stron, w tym zasady i sposób naliczania odsetek, określenie ich rodzaju. Skoro strona powodowa tych ogólnych warunków umowy nie dołączyła, a z przepisów umowy kompleksowej nie wynika, że miała prawo naliczać odsetki, w jakiej wysokości od zaległości wynikających z faktur, to sąd w tym zakresie powództwo oddalił. Nie jest rzeczą sądu domyślanie się, jakich odsetek konkretnie strona powodowa będąca przecież profesjonalistą domaga się od pozwanego.

Od zasądzonej kwoty 883,28 zł sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od dnia następnego po dniu wniesienia pozwu zgodnie z żądaniem strony powodowej określonym w pozwie. Skoro pozew wniesiono 1 marca 2018 r. poprzez nadanie w urzędzie pocztowym, to odsetki ustawowe za opóźnienie należą się od 2 marca 2018 r. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowi przepis art. 481 k.c. i art.482 § 1 k.c..

O kosztach procesu orzeczono na mocy art. 100 k.p.c. stosunkowo je rozdzielając. Strona powodowa poniosła koszty w łącznej wysokości 428 zł, na które składały się opłata sądowa 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, koszty zastępstwa procesowego 270 zł i uiszczona zaliczka 111 zł. Strona powodowa wygrała w 92 %, a więc z kwoty 428 zł należą się jej od pozwanego koszty procesu 393,76 zł.

Sąd przyznał kuratorowi dla nieznanego z miejsca pobytu pozwanego adwokat D. H. kwotę 221,40 zł tytułem wynagrodzenia i nakazał jej wypłacenie z zaliczki uiszczonej przez stronę powodową w kwocie 111 zł, a w pozostałej kwocie tymczasowo z wydatków Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku. Sąd orzekł o tym wynagrodzeniu w oparciu o przepisy § 1 ust. 1 i 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 listopada 2013 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej w związku z § 8 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w

sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, tj. w koce 180 zł powiększonej o stawkę podatku VAT.

Sąd nakazał pozwanemu uiszczenie na rzecz Skarbu państwa - Sądu Rejonowego w Kłodzku brakujące koszty sądowej 110,40 zł na podstawie art.113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.